

Sygn. akt II KK 402/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Dariusz Kała (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **K. B.** skazanego za czyn z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 stycznia 2021 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w P.

z dnia 9 kwietnia 2020 r., sygn. akt II K (...)

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi

Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania

UZASADNIENIE

K. B. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 11 sierpnia 2018 r. do dnia 13 czerwca 2019 r. w P., uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 12 września 2016 roku, sygn. akt III RC (...) na kwotę 700 zł miesięcznie na rzecz A. S., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

Wyrokiem nakazowym z dnia 9 kwietnia 2020 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w P.:

I. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego występki z art. 209 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. w zw. z art. 34 § 3 k.k. zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie małoletniej A. S.

Wyrok nakazowy zawierał również rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu.

Od prawomocnego wyroku nakazowego kasację, na niekorzyść oskarżonego, wywiódł Prokurator Generalny, który zaskarżył to orzeczenie w całości, zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 113 k.p.k., polegające na niepodpisaniu wyroku przez sędziego orzekającego w sprawie, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w P. i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna.

Skarżący ma bowiem rację twierdząc, że opisany wyżej wyrok nakazowy został dotknięty wadą stanowiącą bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. Nie został bowiem podpisany przez sędziego zasiadającego w składzie orzekającym sądu, który ów wyrok wydał. Przypomnieć należy, że naruszenie przepisu art. 113 k.p.k., nakazującego podpisanie orzeczenia przez wszystkich członków składu orzekającego (za wyjątkiem sytuacji, gdy orzeczenie zostało zamieszczone w protokole), ma charakter uchybienia, które nie podlega konwalidacji. Stwierdzenie tej wadliwości w toku postępowania kasacyjnego - zgodnie z treścią art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. - musiało skutkować uchyleniem dotkniętego tą wadą rozstrzygnięcia procesowego.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uznał kasację Prokuratora Generalnego za oczywiście zasadną i uwzględnivszy ją – w trybie art. 535 § 5 k.p.k. – uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.